

Vilella, ens porta per entre boscos (bàsicament de pi roig) fent-nos la marxa més agradable. Un ràpid ascens i ja som a can Caçador, casa de pagès abandonada, però sembla el que devia ser. La cort és aprofitada sovint com un refugi.

Un petit descans i ben aviat tenim a la vista Gisclareny on arribem després d'una costeruda pujada.

El dia cada vegada més rúfol ens neguiteja una mica, mentrestant la font de la plaça del dispers i desèrtic poble ens ofereix generosament el seu abundós brollar.

Després d'una passejada pels voltants i d'un ben guanyat descans, ens disposem a reprendre l'excursió. No hem caminat ni cent metres quan tot d'una comença a ploure, fem marxa enrere i ens aixopluguem en un porxo entre l'església i una casa veïnal. En cosa de pocs minuts la pluja es torna aigua. Com que intuïm que això va de bo i per llarg, decidim dinar en aquest raser i de moment estalviar-nos la remullada.

És curiós, aquesta església parroquial situada dalt d'un petit turó, en el punt més alt de l'escampat poble (1.339 m), és dedicada a la Mare de Déu del Roser, però...això no ho tenen clar, doncs hi ha llocs que diuen que és a Sant Isidre i altres a Sant Miquel.

Sembla que el xàfec cedeix, és el moment d'intentar continuar i si tenim sort acabarem sense mullena. Enfilem la carena, des d'aquí fins al coll de Vall Pregona hauríem de tenir una vista panoràmica excepcional: la Serra de la Moixa i del Cadí (coll de Tancalaporta) a poca distància, el Pedraforca a tocar, la Serra d'Ensitja i els Rasos de Peguera, davant mateix, però...només la nuvolada, ocupant tot l'àmbit del nostre camp de visió, és el que poden atrapar els nostres ulls.

Sense deixar d'apretar el pas, arribem al Coll de Llúria i encarem el descens esperonats per les tronades que ens envolten, un camí estret giragonseja entre pins, faigs i grans brancatges de boixos amarats per l'aigua caiguda. A la fi, a l'estret de Llúria passem per la llera del torrent que li atorga el nom. Entre parets formidables, en un tres i no res ja som al molí de Cal Ferrer, just en el punt on el Torrent de Llúria i el riu Gresolet lliuren els seus cabals al riu Saltes, lloc on acabem, remullats però no xops, l'excursió.

Quina llàstima de dia!

Joan Farrés

21 de juny Pla d'Aiats i Cabrera

Sortim del Pont de la Rotllana, carretera de Vic a Olot km 25, seguim per un camí força planer, que passa a prop de can Caselles, aquest ens conduirà fins a la masia d'Aiats, clar exemple de l'arquitectura rural, (la seva situació envoltada de prats i al fons les majestoses cingleres d'Aiats, impressionants per la seva verticalitat). Aquí prenem un corriol que surt del darre-re de la casa creuant un prat, ens endinsem a la fage-

da i a partir d'aquí el camí és molt més tortuós; en forma de ziga-zaga anem pujant els forts desnivells dels cingles d'Aiats. Passem pel Grau d'Aiats, l'únic pas practicable al llarg del penya-segat. Esquivem les restes d'un carro estimbat, passem prop d'una cabana, antiga caseta d'Aiats, i entrem al prat. Hem arribat al pla d'Aiats, 1.280 m, un pla de notables dimensions, amb una llargada aproximada de 1.500 m i una amplada màxima de 150 m. Tot el pla presenta unes petites ondulacions, cobert de falgueres. En temps no massa llunyans s'hi havien fet excel·lents collites de patates.

Santuari de Cabrera. Foto A. Garcia.

Des d'aquest punt i en direcció nord-oest es va cap a Cabrera, però nosaltres seguim al contrari, per un corriol ben fressat i molt planer fins a arribar al cap de la cinglera, on cal aturar-se per admirar detingudament l'impressionant panorama que es veu sobre la vall Rotllana i el Collsacabra, i al fons el Montseny, el Far, Sant Gregori, etc. Més al nord el panorama continua amb vistes sobre Falgars, a primer terme, i al fons més cims i serralades, destacant-se el massís del Canigó.

Cal retornar enrere fins arribar novament a la caseta d'Aiats, per continuar en direcció a Cabrera pel cim del Pla; àmplies vistes sobre el Berguedà, Serra del Cadí, Pedraforca i més a prop, el Puigsacalm. Entrem a la fageda iniciant una forta baixada, arribant al coll d'Aiats, seguim per un corriol voltant el puig dels Llops, important arbreda composta de faig, roures, blades, aurons, etc. fins arribar al coll de Bram, 1.180 m, important cruïlla de camins. Iniciem una forta